तस्यवैराग्येणमोक्षप्रकारमाह सङ्गति मृषेतिविचार्येतिशेषः॥ ३२ ॥ नानुरूषाःमसदशानभवंतीतिभर्जाईरितेसति व्यभिचारशंकयाऽस्मास्य क्ष्य गितिभयासुत्रान्ज्ञष्ठः पुनःपुत्राणांदर्शनेवेसादश्यानुसंधानेनत्यजेत् नान्यथेत्याशयेनहतवत्यः॥ ३३ ॥ वितथेव्यर्थेसितितदर्थंपुत्रार्थंमरु सोमेनयागेनयज्ञतस्तस्यप्रसन्ताःसंतोमरुतोभरद्वाजंनामपुत्रमुपाददुः समर्पयामासुः ॥ ३४ ॥ मरुतांभरद्वाजागमप्रकारंप्रदर्शयन्ताह अतर्व त्यामितिचतुर्भिः अतर्वत्यांगर्भिण्यांभानुरुतथ्यस्यपत्यांममतायांचौर्यणमेथुनायकदाचित्रवत्तोबृहस्पतिः तदाद्वितीयगर्भस्यावकाशाभावादा क्षेत्र कोशपूर्वकंगर्भस्थेनवारितः ततःकुद्धोबृहस्पतिरंथोभवेतितंगर्भशम्वाबलाद्वीर्यन्यपिचत् ततोबृहस्पतेःशापात्गर्भस्थोदीर्घतमाअंधोबभूव तेन

ससमार् होकपाला स्यमैश्वर्यमधिरार्श्रियम्॥ चकंचा स्विति त्राणान् एषेत्युपररामह॥ ३२॥ तस्यासन्व पवैद्रश्यः पत्य स्तिषः सुसंमताः॥ जम्नस्यागभया त्यु त्रान्नानु स्पाइतीरिते॥ ३३॥ तस्यैवंवितथेवंशेतद्र्थेय जतः सुतम्॥ मरुत्सो मेनमरुतो भरहा जमुपाद्दुः॥ ३४॥ अंतर्वत्यां श्रात्य पत्यां मैथुनाय बृहस्पतिः॥ प्रवत्तो वारितो गर्भशस्वावीर्यमवास्त्रजत्॥ ३५॥ तंत्यक्तकामां ममतां भर्वत्यागविशं किताम्॥ नामनिर्वचनं तस्य श्लोकमेनं सुराजगुः॥ ३६॥ मुदेभरद्वा जिममं भरद्वा जंबृहस्पते॥ याते। यदुक्का पितरो भरद्वा जस्ततस्त्य यं॥ ३५॥

चनद्वीर्यपाणिप्रहारेणयोनेबिहः निःसारितंभूमीपिततंसयएवकुमारोऽभवत् ॥ ३५॥ तंचपरवीर्यजंभतुंस्यागात् विशंकितांसतीत्यकुकामांमम तांप्रतिसराः एनंबृहस्पतेमीमतायाश्च विवादहृष्टं किमर्थं जगुः अतआह तस्यनामनिह्यतेयेनतत् तन्नामनिर्वचनेनैवभतुंस्यागशंका मपाकर्नुमित्यर्थः ॥ ३६॥ तत्रपुत्रंत्यक्कायांतींममतांबृहस्पतिराह हेमूढेइमंपुत्रंभरपुषाण भर्नुविभेगीतिचेत्तत्राह द्वाजमेकस्यक्षेत्रे अन्यस्यवी जादित्येवंद्वाभ्यांजातमतस्त्रस्याप्ययंपुत्रइतिनतस्माद्रयशंकेत्यर्थः एवमुक्तासतीतंप्रत्याह हेबृहस्पतेत्विममंभर यतः द्वाजंद्वाभ्यामावाभ्यामन्या यतोजातम् अतोनाहमेकािकनीभरामीत्यर्थः यसस्मादेवमुक्कािपतरोममताबृहस्पतीिववदमानोपुत्रंपरित्यज्ययाते।ततोहेतोरयंभरद्वाजइति पा ठांतरेयस्यत्यागदुःखात्पितरोयातावित्यर्थः ॥ ३०॥